

„Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt,

hogyan közösségünket és templomunkat a Te dicsőségedre felépíthessük!”

MÉGIS

2025. karácsony

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA

www.ude.hu

„Ha jól teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedeteidet,
MÉGIS TÉGY JÓT” (Kalkuttai Szent Teréz)

TRÓNOLÓ KRISZTUS AZ ISTENANYÁVAL

(mozaikrészlet a Santa Maria in Trastevere templomból)

KARÁCSONYI JÓKÍVÁNSÁG

A múlt héten a Prohászka Gimnázium folyosóján az egyik tanuló rám mosolyogva megállított és megkérdezte tőlem, kérek-e Donald rágót. Szeretettel nyújtotta felém a tenyerében lévő finomságot. Őszintén hozzáfűzte, hogy az ízét sokáig nem tartja, 5 perc után már a finom íze jócskán lecsökken. A rágóra ránézve gyermekkori emlékeim törtek elő. Magam sem tudom, hogy hány éve ettem utoljára ilyen rágót. Gyermekként javarészt a magyar gyártmányú gömbölyű rágók voltak a szokásos csemegék. Donald rágóhoz ritkán jutotunk, többnyire akkor, ha Magyarországra látogattak Ausztriában élő keresztszüleink. Kíváncsian bontottam fel a rágó csomagolását, és magamban a kérdés ott volt, hogy még mindig tesz-e a csomagolásba egy kis pár kockából álló képregényt, amin Donald kacsa és a mese többi hőse szerepel, mert a régi időkben ez is benne volt! Az íz is a régi volt, és a múltat idézte fel, hogy valóban a finom zamatok öt perc után már eltűntek.

Milyen a karácsony? Azt gondolom, főleg nekünk felnőtteknek, akik már sok ünnepet átélünk, akkor szép, ha valamit visszahoz a gyermekkorunkból. Akkor szép, ha tudunk gyermekként önfeledten örülni. Akkor szép, ha elmegyünk templomainkba, és átéljük annak a szent találkozásnak az örömét, amit gyermekként megélhettünk.

Az életünkben olyan sok minden elmúlik és „ízét veszti”. A karácsony, mivel Isten és ember találkozása, mindig meg tudja adni számunkra annak örömét, hogy az örök isteni szeretetre rátaláljunk.

Kívánjuk, hogy ez az ünnep adja meg mindenkinek ezt a szent és „ízét nem veszítő” találkozást Jézussal, aki Betlehemben erre a világra született, hogy Isten szeretetét elhozza, és az ő szeretetét tudjuk mi is továbbadni.

Áldott békés szent karácsonyt és Istentől megáldott boldog új évet kívánunk Mindenkinek!

*Gábor atya, László atya,
Lupus atya és Richárd atya*

NÉMETH LÁSZLÓ IMRE: KÉT RÓMAI MÁRIA MOZAIK

A Hittani Dikasztérium a közelmúltban kiadott egy állásfoglalást a Mária kultuszról. A dokumentum, *Mater Populi fidelis*, amelyet Leó pápa is jóváhagyott, nagy visszhangot váltott ki. Ez adta az ötletet, hogy a szentévi római zarándoklatunk két szép élményét megosszam a Mégis olvasóival, és két római Mária-templom mozaik ábrázolásait összevessem a karácsonyi számban.

Róma legfontosabb Mária szentélye az Esquilinus dombon álló Santa Maria Maggiore-bazilika, amely a 431-ben tartott efezusi zsinat után épült. Apszisában látható az alábbi gyönyörű mozaik, amelyet zarándoklatunk harmadik napján látunk. A „Római virágszedés” című útikönyvben Tóth K. János, magyar lateráni kanonok így írja le azt:

A „Teotokosz”-nak, az Istenanyának dicsőségét, megkoronázását énekli a színpompás arany-mozaiK nyelvén. Két bíboros, Jacopo Colonna (1250-1318) és Pietro Colonna (1260-1326) bőkezű adománya tette lehetővé Jacopo Torriti (XIII. század közepe – XIV. század eleje) ferences szerzetes alkotását 1295-ben. Ünnepeles, félköralakú aranylegyezőként hat ez az akantuszlevelekből és virágindákból összefont koszorú, amelyen madarak (galambok, pávák, hattyúk és sasok) láthatók, és amely körülveszi a főjelenetet: Jézus és Mária ugyanazon drágaköves trónon ülnek. Az Üdvözítő balja nyitott könyvet tart, amelyen e szavak

olvashatók: „Jöjj választottam! Beléd helyezem trónomat!” Jobbjával pedig aranyos, gyöngyös koronát tesz Édesanyjának a fejére. Kétoldalt az áhítatos angyalok kilenc kara tekint föl erre az ünnepeles képre. De nem hiányoznak a szentek sem: Péter és Pál főapostolok, Assiszi Szent Ferenc és Keresztelő Szent János, János apostol Pádúai Szent Antallal. Még az akkori pápa, IV. Miklós (1277-1292) és a jótevő Colonna bíboros kicsiny, térdelő alakja is köztük van. A kép

alatt latin fölírás Szűz Mária mennybe való fölvételét hirdeti, ahol „a Király csilagos trónon ül.”

A Mária kultusz másik jelentős helyszíne Rómában a Santa Maria in Trastevere-templom, amely Róma legősibb Mária szentélye. I. Kallixtus pápa (217-222) építtette. Mai formáját II. Ince pápa (1081-1143) alatt nyerte el. Ennek apszisát is hatalmas XII. századi mozaikkép ékesíti, mely Szűz Mária istenanyai méltóságának dicsőítése. Zarándoklatunk második napján miséztünk ebben a templomban.

A kép közepén a trónoló Krisztus látható, balra és jobbra tőle négy-négy szent. Jobbján, közvetlenül mellette Mária, a négy alak közül az első. Krisztushoz való szoros tartozását fejezi ki, hogy ő is azon a trónon ül, aminek a közepén Krisztus. Jézus bal kezében nyitott könyv van e szavakkal: „Jöjj, választottam! Beléd helyezem trónomat!” Jobb kezével pedig átöleli édesanyját. Szűz Mária bal kezét görög módra áldásra emeli, jobbja pedig kigöngyölt írástekerccset tart, amelyen az Énekek Énekének szavai (2,6) olvashatók: „Balkeze az én fejem alatt, jobbjaival pedig átölelt engem.” Mária mellett a szentek állnak, hárman: I. Kallixtus pápa, Lőrinc vértanú (+258) körmeneti kereszttel a kezében és a templom építtető II. Ince pápa, a templom modelljével. Krisztustól balra a szentek szintén állnak, négyen: Péter apostol, Kornél pápa (251-253), I. Gyula pápa (337-352), és Kalpodiusz vértanú, római pap (+232).

A két mozaik összehasonlítása jól mutatja a Mária kultusz fejlődését a XII. és XIII. században, elsősorban a ferencesek nyomán. A Trasteverei Mária-templom korábban készített mozaikja Máriát a szentek közé sorolja. Néhány fontos részlett emeli ki Krisztushoz kötődő szoros kapcsolatát, istenanyai méltóságát. A Santa Maria Maggiore-bazilika apszis ábrázolása ezzel szemben Krisztust és Máriát egy közös körben ábrázolja, a szenteket pedig azon kívül. Mária személyét szorosan Krisztushoz kapcsolja, hangsúlyozza minden más szentet felülmúló kapcsolatát az Isten Fiával.

RÓMAI ZARÁNDOKLAT 2025

Gazdag programban volt részünk Rómában a négy nap alatt. Visszagondolva nem hagy békén két, személyemen túlmutató élmény, gondolat, amit úgy érzem, meg kell osztanom a közösséggel. Egyik a Szent Callixtus katakombá látogatása, a másik a „zarándoklat a Szent Péter-bazilika felé vezető úton”.

Október 30-án, hajnalok – hajnalán indultunk repülővel Rómába. Éjszakai nyugodt pihenésről szó sem lehetett.

László atya lelki és művészeti vezető volt egyben. Amint elmondta, erre lehetősége van a szentévben a pap zarándoklatvezetőknek.

Valamivel nyolc óra után érkeztünk meg, külön autóbuszra szálltunk, és ezzel megkezdődött a városnézés, no meg az ismerkedés a közlekedés zsúfoltságából adódó lassúsággal. Legyünk türelmesek, hangzott el a megnyugtató figyelemfelkeltés, és mi azok voltunk.

Első utunk a Szent Callixtus katakombához vezetett. Különös érzés volt a Via Appián haladni, római kori kilométerkövet látni. Érkezéskor egy szép, barátságos helyet találtunk a katakombá le- és kijáratával, valamint az elmaradhatatlan emléktárgyak boltjával, mosdóval.

A katakombába nyelvcsoportonként (olasz, angol, német) történt a belépés. A magyar nyelvű vezetést magnóval oldották meg. Jó mélyre

kellett lemennünk, néhol szűk folyosón. Különböző nagyságú, formájú falba vájt sírhelyeket (loculi) láttunk, falfestményeket, Szent Cecília márvány szobrának másolatát stb. Elégé ismert, hogy annak idején 500.000 embert temettek el a katakombákban. A keresztények az ókorban egy-egy kriptában gyűltek össze szentmisére, imára. Mi is ezt tettük, az egyik kriptában. Tizenegy órakor vettünk részt az első szentmisén.

A számunkra kijelölt kriptá felé haladva hallottuk, hogy van, ahol már folyik a szentmise, és elég hangosan. Kis helyen zsúfolódtunk össze állva harmincan. László atya kifejezett kérésére „pianóban” imádkoztunk, énekeltek. Ének szövegek előre kinyomtatva, kézben. Természetesen mindenki áldozott. Nagyon szép szentmisében volt részünk.

Különös érzés volt arra gondolni, hogy az egyházi élet ilyen helyeken kezdődött, és ma milyen körülmények között van módunkban gyakorolni vallásunkat. Arról sem feledkezzünk meg, hogy ma is van keresztényüldözés a világban.

Próbálom feldolgozni a tapasztalatokat, élményeket. Felmerült bennem az a kérdés, hogy miért ott kezdtük meg a szent helyek látogatását, és miért ott volt az első szentmisénk?

Arra a gondolatra jutottam, hogy ez tiszteletadást, megemlékezést fejez ki részünkről azok előtt a keresztények előtt, akik megkapták a hit kegyelmét, és az olyan erős gyökeret képezett, hogy képesek voltak meghalni hitükért, példát mutatva az Isten iránti hűségéből. Tovább gondolva, az apostolok Jézus Krisztus példája nyomán milyen áldásos hatást fejthettek ki, hogy egymást térítették meg, néhány esetben. Ezen tanúságtevők példája évezredekre hat ki. Van mit tanulni tőlük, és néha nem árt visszamenni a gyökerekhez. Ezzel érkeztem el mondanivalóm lényegéhez.

A másik, spirituális élmény, ami utólag elgondolkodtatott, amikor a Via della Conciliazione úton (a Szent Péter térbe torkolló széles út) imádkozva haladtunk a Szent Péter-bazilika felé.

A második nap délutánján került erre sor. A fent említett út végén volt a gyülekező, hosszú várakozással. A Szent Péter-bazilika felé nézve a jobb oldalon mobil kerítéssel az út egy

harmadát választották le az oda haladók részére. Önkéntesek sokasága figyelt a rendre. Hatvan fő képezett egy csoportot. Tekintettel arra, hogy mi csak harmincan voltunk egy milánói csoporttal haladtunk együtt, egy kereszt alatt.

A csoportot László atya vezette. A keresztet a két csoport tagjai felváltva vitték. Lassan haladva először a rózsafüzért mondtuk, majd a Minden-szentek litániáját. Különleges, jó érzés hatott át, amikor észrevettem, hogy László atya szövege után a könnyörgéseket mi és a milánóiak egyszerre mondtuk, mi magyarul, ők pedig olasz nyelven. (Ehhez ötletgazda is kellett!) Tudtunk együtt imádkozni!

Élő példáját láttuk – kicsiben – a római katolikus hit és gyakorlat egyetemességének, az azonosságtudatnak.

A sok élmény után, a negyedik napon, a repülőtérre indulás előtti órában a Spanyol lépcső tetején lévő Trinità dei Monti-templomba belépve nagy hatással volt rám a halkán szóló gregorián ének. Mély hálát éreztem, és hálát adtam a jó Istennek, hogy részt vehettem ezen a zarándokúton. Köszönöm mindazoknak, akik lehetővé tették ezt a zarándokutat.

Bán Mária

SZENTÉVI ZARÁNDOKLATUNK RÓMÁBA

2025. október 30. és november 2. között plébániánk négynapos zarándoklatot szervezett Rómába, melynek lelki vezetője László atya, utazási partnere pedig a Charlyn Travel volt, akit az úton Grundtner Lujza képviselt.

Zarándoklatunk célja volt, hogy a szentévben a magyar kereszténység történelme szempontjából oly fontos Rómába utazzunk, imádkozzunk a pápa szándékáért és végigjárjuk azokat a székesegyházakat és templomokat, melyek közvetlenül is kapcsolódnak szent királyainkhoz (Szent István, Szent László, Szent Imre), keresztény hagyományainkhoz. Itt külön is kiemelkedő jelentőségű a Szent Péter-bazilika és az i.sz. IV. században épült Lateráni Keresztelő Szent

János-bazilika, „Róma városa és a földkerekség valamennyi templomának anyja és feje”.

Utunk során a 30 zarándok csaknem 50 kilométert tett meg gyalogszerrel és négy szent kapun is áthaladt – időrendben a Falakon Kívüli Szent Pál-bazilikában, a Szent Péter-bazilikában, a Santa Maria Maggiore-bazilikában, majd a Lateráni-bazilikában. László atya fáradhatatlanul vezette zarándokcsoportunkat. A csoport élén haladva olyan tempót diktált, mely még a nála jóval fiatalabbakat is kemény próbatétel elé állította. Ugyanakkor páratlan felkészültsége, történeti ismeretei mellett tökéletesen beszéli az olasz nyelvet is, így nemcsak a zarándoktársaknak, hanem az utazási iroda képviselőjének is segítségére volt.

Minden nap ünnepelhettünk szentmisét, melyek szervezése nem is volt olyan egyszerű, mint ahogyan ezt gondolnánk. Sok váratlan helyzet és

programváltozás, valamint még több improvizáció után azután minden a legjobban alakult. Első napon a szentmisét László atya a föld alatt, a Callixtus katakombában mutatta be, második napon a Santa Maria in Trastevere-bazilikában (itt az eredeti szándék a Santa Cecilia in Trastevere kisbazilika volt), a harmadik napon a Santa Maria Maggiore-bazilikában, végül a negyedik napon a szentmise a magyarok és László atya számára is különösen kedves Santo Stefano Rotondo-bazilikában, Mindszenty József bíboros, esztergomi érsek címtemplomában került bemutatásra.

A Santo Stefano Rotondo (Szent István első vértanú körtemplom) bazilikát az i.sz. V. század közepén kezdték el építeni, és a század végén szentelte fel I. Simplicius pápa Szent István diákónus, első vértanú tiszteleté-

re. A templom egyik magyar vonatkozása, hogy a XV. században Kapusi Bálint pálos szerzetes, a Szent Péter bazilika magyar gyóntatója elérte a pápánál, hogy a templomot a pálos rend kezelhesse. Ennek egyik eredménye, hogy elkészülhetett carrarai márványból az a tabernákulum, amelynek két oldalán Szent István első vértanú és Remete Szent Pál alakja látható. A főoltárt több szent, mások mellett Szent István és Szent László királyok és Szent Imre herceg tiszteletére szentelték fel. Ezt tábla is jelzi.

Miután VI. Pius pápa lebontatta a Vatikánban a San Stefano Ungherese templomot és zarándokházat, a Santo Stefano Rotondo-bazilikában Szent István király tiszteletére alakítottak ki új kápolnát, melynek boltívén ez olvasható latinul: Szent István, a magyarok királya emlékének és Pál, a remeték fejedelmének tiszteletére.

Szintén a templomban található a Szent Péter-bazilika másik két magyar gyóntatójának (Kelemen atya és Lázói János erdélyi főesperes) síremléke.

Németh László atya Lázói János atya síremlékén gyújtott méccessel, a zarándokokkal közösen emlékezett meg halottainkról, elhunyt szeretteinkről.

A zarándoklat során természetesen megtekintettük Róma nevezetes helyeit (Capitolium, Forum Romanum, Pantheon, Spanyol lépcső, Trevi-kút, Colosseum, Konstantin diadalív stb.) is, ahol hatalmas tömeg hömpölygött. Megállapíthattuk, hogy a Rómában található mintegy 600 templom bejárásához, alapos megismeréséhez nem csak egy, de több zarándokút sem elegendő.

Tisztelet illeti a zarándoktársakat, akik között a legidősebb 88 (!) éves volt.

E sorok írója különösen is hálás a Jóistennek azért a kegyelemért, melyet a zarándoklat során megtapasztalhattunk, hiszen nemcsak a nehézségek oldódtak meg és fogadott kegyeibe az időjárás is bennünket utunk során, hanem szombati szentmisénken, a Ferenc pápa nyughelyéül is szolgáló Santa Maria Maggiore-bazilikában közösen ünnepelhettünk szentmisét két magyar jezsuitával, Andrissal és Kristóffal.

Páty, 2025. november 10.

Dr. Kővágó István

JOHN HENRY NEWMAN-TEMPLOM SÜMEGCSEHIBEN

A templom a Szentháromság egy Isten imádására, Názáret misztériumának szemlélésére, John Henry Newman bíboros szentté avatásáért emeltetett az Úr 2005. esztendejében.

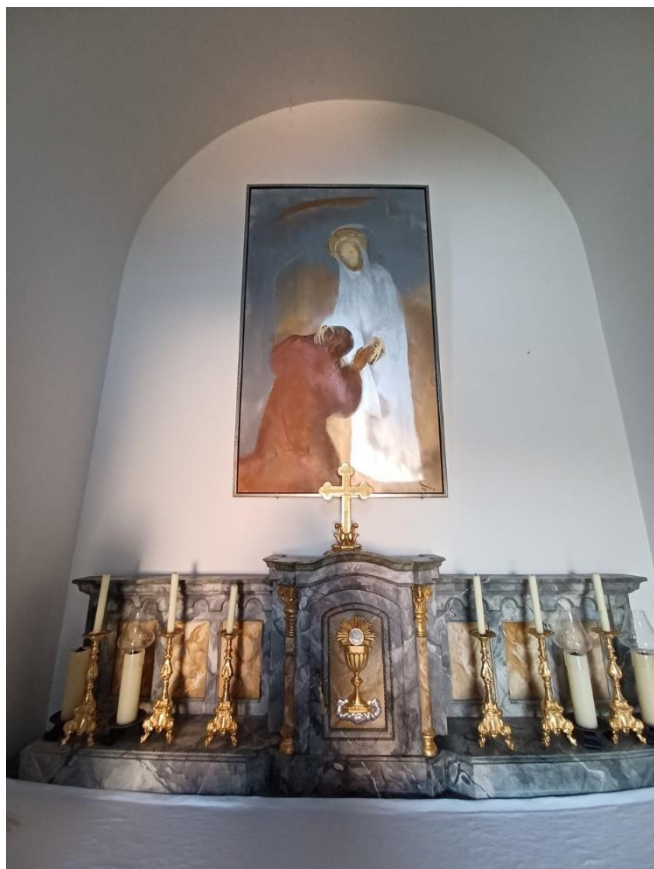
Nevezett szentegyház megálmodta és 2006. június 3-án a jótevő hívek jelenlétében benediktálta Rev. P. dr. Barsi Balázs OFM.

Tervezte: Sill László mérnök

Kivitelezte: Holczer József

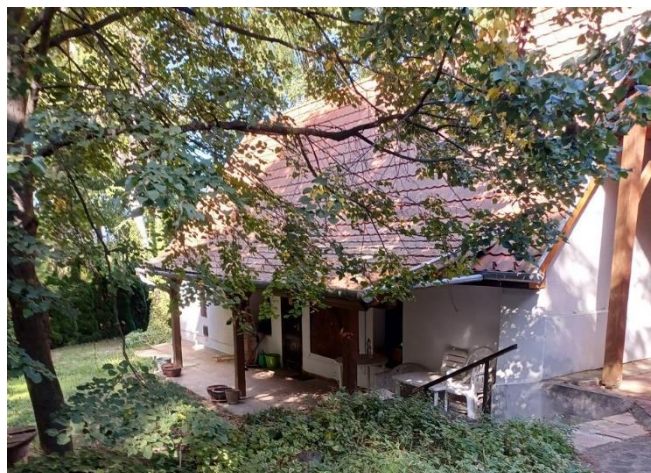
A képeket festette: Udvardi Erzsébet

A sümegcsehi Newman templom az első a világon, aminek a szent bíboros a patrónusa.

A templomot a remeteség többi épületével Székely János püspök atya szentelte fel 2015-ben.

A meghitt környezetben elhelyezkedő remeteség kiválóan alkalmas elvonulásra, lelki megújulásra, elsősorban szerzetesek és papok számára, de fogad kisebb közösségeket, zarándokcsoportokat lelki programokra (lelkinap, szentmise, keresztút).

JOHN HENRY NEWMAN (1801-1890)

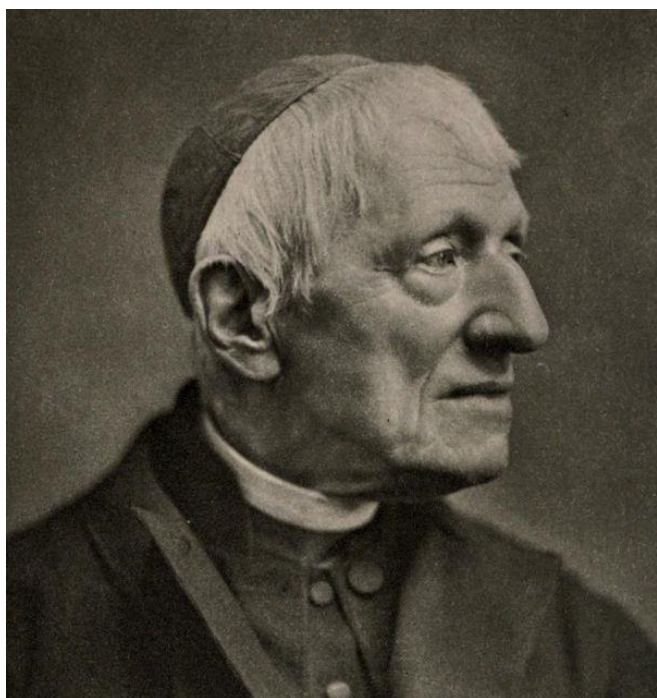
John Hery Newman 1801. február 21-én született Londonban. Az iskolában (Ealing School) megélt lelki megújulás indította el őt a tökéletesedés útján. Az oxfordi Trinity College-ban végzett, egyetemi tanulmányai után az Oriel College tanárává választották. Az Anglikán Egyházban szentelték pappá, majd az oxfordi St. Mary's templom lelkésze lett, ahol egyházközségének tagjaira és az egyetemi hallgatókra óriási hatást gyakorolt.

1833 után ő lett az Oxford Mozgalom néven ismert lelki megújulási mozgalom vezetője. Az egyházatyák tanulmányozása során arra a meggyőződésre

jutott, hogy a Római Katolikus Egyház "Krisztus egyetlen egyháza". Hosszas vívódás után 1845. október 9-én a később boldoggá avatott Dominic Barberi fogadta őt be a Katolikus Egyházba Littlemore-ban, ahol Newman szinte szerzetesi visszavonultságban élt.

Rokonai és barátai elfordultak tőle. Rómában szentelték pappá, s Angliába visszatértekor Birminghamben megalapította az első angliai Oratoriánus Gyülekezetet. Ezt Londonban egy másik Oratoriánus Ház követte. Newman lett Írországbán a Katolikus Egyetem első rektora, és ő alapította Birminghamban az Oratoriánus Iskolát is. 1864-ben adta

ki "Apologia pro Vita Sua" című művét, amelyben megvédte az Anglikán Egyházban becsületesen eltöltött éveit, és kiállt a Katolikus Egyház mellett.

Fáradhatatlanul munkálkodott, hogy plébániájának szegényeit segítse. Kiterjedt levelezést folytatott, s számtalan embernek segített - katolikusnak és más hitűeknek egyaránt - a hitéletüket érintő kérdésekben. Sokat szenvedett egyes egyházi intézmények félreértése, gyanakvása és gáncsoskodása miatt.

1879-ben XIII. Leó pápa bíborossá nevezte ki, Anglia egészének örömeire. 1890-ben bekövetkezett halálakor elis-

merték róla: mindenki másnál többet tett azért, hogy a más felekezetűeknek a katolikusokhoz való hozzáállása megváltozzon. 15-20.000 ember szegélyezte az utat, amikor nyugalomra helyezendő koporsóját a 12 km-re lévő Rednalba szállították. A Cork Examiner című lap azt írta róla: "Newman bíboros azzal az egyedülálló megtiszteltetéssel tér sírjába, hogy valamennyi felekezet és társadalmi osztály a tökéletessé vált, igaz embert látja benne".

Életszentségének híre, mely már életében is jelentős volt, halála után tovább növekedett, ezért a birminghami érsek 1958-ban kezdeményezte kanonizálását. II. János Pál pápa 1991. január 22-én a tiszteletreméltóak közé sorolta, 2010. szeptember 19-én a birminghami Cof-ton Parkban boldoggá avatta XVI. Benedek pápa. Ez volt az első boldoggá avatás angol földön. A misére ötvenezren mentek. Szentté avatására 2019. október 13-án a római Szent Péter téren került sor, a szertartáson részt vett Károly herceg brit trónörökös is.

Forrás:

Sümegecsehi község honlapja

KARITÁSZ HÍREK

Advent, szenteste, karácsony, újév ...

„Bizony mondom nektek, amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,40)

Az adományozás az adakozó szempontjából bizonyos szemléletet jelent, mely felvet etikai és gyakorlati kérdéseket; sőt túlmutat az egyszerű jótékonyságon. Ha adakozni akarunk, fontos, hogy olyasmit adjunk, ami a megajándékozott számára valóban hasz-

nos, és ne "lomtalanításnak" tekintsük. Karítászcsoporthunk egy idő óta kifejezetten a célzott segítségnyújtásra összpontosít, így figyelembe véve a segítséget kérő igényeit. A kétezres évek szegénységképe más, mint a múlt századé. Továbbá nem is mindig maga a szegénység állapota van jelen, hanem új kihívások jelentek meg. Haladni kell ezekkel, fel kell zárkóznunk, nyomon kell követni a korunk adta feladatokat, és új célokat kitűzni, majd megvalósítani. Például számos esetben keresik meg karítász önkénteseinket hivatalos ügyintézésrel kapcsolatos dolgokkal azok, akik úgymond „a rendszerben elvesznek vagy elvesznének”, ha nem lenne emberük, aki segítségükre van!

Az adományozással kapcsolatban fontos megjegyeznünk, hogy még mindig elsősorban az év végére jellemző, a karácsony ünnepekére megérinti, megnyitja sokak szívét, ezért a mi mennyei Atyánknak hálások lehetünk. Viszont fontos lenne, hogy ne hirtelen (ad hoc) hozzunk döntést, és ne dömpingszerű legyen az adományozás, mert a sok-sok beérkezett felajánlást szinte lehetetlen pár nap alatt elosztani, ez óriási terhet ró a karítász önkéntesekre. Az adományozottaknak szinte egész évben szükségük van egy biztos pontra, támogatásra, - akár tárgyi, akár pénzbeli adományra -, **nem csak adventben, szenteste, karácsonykor, hanem az új évben is!**

Az ünnepek minden évben eljönnek, a csendes mindennapokban nélkülözhetetlen egyre közelebb kerülni Istenhez, várni a Megváltó születését. A napok egyre rövidebbek, az éjszakák egyre hosszabbak; a természet is pihen, de már várja minden élőlény a fény eljövetelet. A téli időszakban mintha egy kicsit egyedül maradna minden lélek, de a negyedik héten eljön Jézus, új reményt adva a további küzdéshez, feladatokhoz, magához az élethez.

Még javában tartott a nyári időszak, de mi már készültünk az Erzsébet-napra, a karácsonyi osztásra, a téli időszak nehézségei elé állított istápoltjaink támogatására. Feladataink változatosak voltak; például legutóbb egyik karítász önkéntesünk és férje ügyek intézésében nyújtott segített egy román állampolgárságú betegnek, elkísérte az illetőt a Rehabilitációs Bizottsághoz. Az ügyet ez év szeptemberében kezdtük intézni, és hosszú, bürokratikus ügyéntezésre számítottunk, de Istennek hála, aki fogta a kezünket, december végére lezáródott az ügy, megérkezett a kedvező határozatot. Ehhez azonban kellett valaki, aki odaállt e mellé az ember mellé, aki magyarul sem tud rendesen, és rászánta az idejét. Nagyon nagy segítség! Köszönjük!

Egyik testvérünk két havi tűzifát, egy másik 100.000,-Ft értékben kályhakész tűzifát adományozott egy igen szerény körülmények között élő férfinak, egy harmadik adományozó két-három havi villany- és TV-előfizetést vállalt istápoltunk részére. Ezek mind személyre szabott adományok voltak. 21 gyermek és 3 idős, egyedül élő nő testvérünk kapott gazdag mikuláscsomagot.

November végén egy rászoruló család kombinált hűtőszekrényt, egy férfi forgótárcsás mosógépet, centrifugát, egy idős néni és lánya porszívót keresett. Mindenkinek tudtunk segíteni két hét leforgása alatt. Mentális gondokkal küzdő, alkalmi munkából élő férfi számára jelzálogtartozásokat fizettünk ki, így megmentve kicsiny hajlékát. Jelenleg azon dolgozik a karitás, hogy számára megfelelő munkahelyet találjon, és ne kiszolgáltatott helyzetben, alkalmi munkákból biztosítsa megélhetését. Október hónapban munkát találtunk egy 55 éves férfi számára, közmunkaprogram keretében erdészeti céghez került.

Köszönjük szépen az élelmiszergyűjtésünk és a Szent Erzsébet-napi perselygyűjtés alkalmával a karitásnak juttatott adományokat. 34 nyugdíjasnak, illetve családnak tudtunk élelmiszercsomagot ajándékozni, egyenként mintegy 5.000-7.000,-Ft értékben. Még maradt is élelmiszer, amit a tél során fel tudunk használni vészhelyzetben.

A perselygyűjtés során pedig 148.525 Ft gyűlt össze. Ebből az egyházmegyének jár 89.121.- Ft. (60%), 40%-kal, melynek összege 59.414,- Ft, pedig karitászcsoportunk rendelkezik. Jól fog jönni a téli időszakban. Karácsony előtt két kisgyermekes család kapott szaloncukor adományt 5-5 ezer forint értékben, hatalmas öröm volt, mert Haribo szaloncukor és zselés is volt a csomagban.

Köszönjük a nagylelkű adakozást!

Egy budajenői házaspár 10 családnak és egyedülállónak ajándékozott nagy értékű élelmiszercsomagot és készpénzt is a közvetítésünkkel. Szerettek volna 100 fő részére melegételt is osztani december 22-én, de ezt már ilyen gyorsan nem lehetett megszervezni. 2026-ban ismét napirendre kerül a melegételosztás, azonban ennek megszervezését már a nyár végi hónapokban kell elkezdni. Az igényeket igyekeztünk felmérni, megtervezni az értesítési utat, azonban ilyen „akció” még nem volt, és az emberek sem mindig fogadnak el ilyen felajánlást.

Folyamatosan igyekszünk nyitott szemmel járni, a szükséget lesni, a legnagyobb segítség számunkra, ha valaki adakozni szeretne, hogy megkérdezi, mire van a legnagyobb szükség. Önkéntesek jelentkezését továbbra is szeretettel várjuk.

„Szólíts meg azt a testvéred, akihez Isten küld téged!

Legyen áldott, Krisztus-töltésű az a szó, amit majd kimondasz.”

Gyökössy Endre

Áldott karácsonyi ünnepeket!

Hájas Ágnes

TOTUS TUUS...KIÉ VAGYOK?

Idén október 19-én emlékeztünk templomunk névadójára, Szent II. János Pál pápára. Sokan ismerjük a pápai jelmondatát: Totus Tuus.

Azonban ez kire és mire vonatkozik?

Karol Wojtyła még csak harmincnyolc éves volt, amikor 1958. szeptember 28-án Krakó segédpüspöke lett. Püspöki jelmondata, amelyet pápaként is megtartott: Totus Tuus (Egészen a Tiéd). A hívek hamar megszerették az új főpásztort.

Ez a pápai jelmondata valójában az ő önfelajánlása, mely teljesen így hangzik latinul:

„Totus tuus ego sum, et omnia mea tua sunt. [...] Accipio te in mea omnia, praebe mihi cor tuum, o Maria.”

Azaz magyar fordításban:

„Egészen a tied vagyok, és minden, ami az enyém, az a tied is. Téged fogadlak minden javamul, add nekem a te szívedet, ó, Mária!”

(Ima és adatok forrása:

<https://archiv.katolikus.hu/ujember/Archivum/2005.04.10/1003.html>)

Gyönyörű ez a dinamika: Mária, egészen a tied vagyok mindenemmel

együtt, és miután mindenemet neked adtam, a te szívedet kérem.

Merem-e így kiüresíteni a szívemet valaki előtt? Merem-e mindenemet a teljes valómmal odaadni valakinek, aki aztán teljesen betölt?

Ahogy a legtöbb népmesében olvasuk a fiatalok egymásra találásánál: "Én a tied, te az enyém".

Van-e olyan valaki az életemben, akivel örök kölcsös önátadásban lehetek, amikor már az ő szívével tudok cselekedni, érezni, gondolkodni - és akár nyáját Istenhez vezetni?

Szívből kívánom minden kedves olvasónak, hogy tudja néven nevezni Azt, Akié mindig és mindenkor lenni akar.

Áldott szentkarácsonyt kívánok:

Laczkó-Petőné Molnár Margit

Lapzártakor érkezett hír:

A 2025. évi **Rátz Tanár Úr Életműdíj díjátadón** közösségünk tagja, Horváth Norbert középiskolai fizikatanár életműdíjat kapott! Gratulálunk Norbinak ehhez a kiemelkedő díjhoz!

https://www.ratztanarurdij.hu/dijazott/u_70

SZENTÉVTŐL SZENTÉVIG

Nevezetes évforduló volt a 2000-es is, szentév 25 évvel ezelőtt.

Reményekkel, sok-sok tervvel, elhatározással, mi tagadás, félelmekkel indultunk annak az új esztendőnek. II. János Pál biztatásával és derűjével léptünk a képzeletbeli kapun át a XXI. századba.

A sokasodó közösségben a templomépítés akarata már megszületett. Gyülekezett az elszánt csapat, bár a templomépítés még távolinak tűnt. Mégis a közösség erejének és összetartozásának megmutatására született ötlet hívta életre a tervet: építsünk ezredfordulós emléket.

A kedvesemlékü Béla atya igenlő támogatásával, építőmérnök társunk elképzelése szerint és vezetésével megvalósult az emlékhely a temetői Szent Imre templom szomszédságában. A kapuján Mária jele, bent Sárlos Boldogasszony domborműve.

Szép gondolat, összefogás, közös akarat és munka volt. Készület a nagy elhatározáshoz: közösséget és templomot készülünk építeni.

Abban a hitben írom, hogy a jövő nemzedék számontartja a múltat és kérdez: mit üzen ez az emlékhely és miért épült?

Legyen mindig, aki tudja a választ!

Havas Vince

SZERTARTÁSREND

A karácsonyi ünnepek idején és újévkor a liturgiák rendje a következőképpen alakul:

december 24-én, szerdán 16 órakor hagyományos **betlehemes pásztorjáték**;
december 24-én **ünnepi éjféli szentmise**;
december 25-én és 26-án, csütörtökön és pénteken $\frac{1}{2}$ 11 órakor karácsonyi ünnepi szentmise;
december 27-én, szombaton 15 órakor **borszentelés a Pincehegyen, a Nagypincénél**;
december 27-én, szombaton 18 órakor előesti igeliturgia;
december 28-án, Szent Család vasárnapján **8 órakor szentmise a családok megáldásával**;
december 30-án, kedden 19 órakor **szentmise**;
december 31-én, szerdán 18 órakor **év végi hálaadó szentmise**;
január 1-én, csütörtökön $\frac{1}{2}$ 10 órakor **újévi ünnepi szentmise**.

A borszentelés kivételével a karácsonyi idő liturgiáinak helye a Szent II. János Pál templom.

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség térítésmentesen terjesztett időszaki kiadványa.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**

(judit@remenyicsalad.hu)

www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat szívesen közlünk

A kiadványt támogatta:

Nemzeti Együttműködési Alap
(NEAO-KP-1-2024/1-000705)

Páty

Római Katolikus Plébánia

Képviseli: **Harkai Gábor plébános**

Székhely: 2071 Páty, Munkás tér, hrsz.: 884/5.

Telefon: (06-26) 371-468

Adószám: 19835972-1-13

Bankszámlaszám:

CIB Bank: 11103303-19835972-36000001

Email: titkar@ude.hu

**Nemzeti
Együttműködési
Alap**

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.